

Il.3.121 Ἱρις δέ αὐθέντη Ελένη λευκωλένω ἄγγελος ἥλθεν
Il.3.122 εἰδομένη γαλόω Ἀντηνορίδᾳ δάμαρτι,
Il.3.123 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων
Il.3.124 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Il.3.125 τὴν δέ εὖρέν μεγάρω· ἢ δὲ μέγαν ἵστὸν ὕφαινε
Il.3.126 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δέ ἐνέπασσεν ἀέθλους
Il.3.127 Τρώων θέριποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Il.3.128 οὓς ἔθεν εἴνεκεν ἔπασχον ὑπέρ Ἄρηος παλαμάων·
Il.3.129 ἀγχοῦ δέ ἵσταμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἱρις·
Il.3.130 δεῦρον ἵθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Il.3.131 Τρώων θέριποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Il.3.132 οἵ πρὶν ἐπέρι ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
Il.3.133 ἐν πεδίῳ δλοοσίο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
Il.3.134 οἵ δὴ νῦν ἔσται σιγῆ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
Il.3.135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δέ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
Il.3.136 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Il.3.137 μακρῆς ἔγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο·
Il.3.138 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Il.3.139 “Ως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἔμερον ἔμβαλε θυμῷ
Il.3.140 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκήων·
Il.3.141 αὐτίκα δέ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὁθόνησιν
Il.3.142 δρμάτερ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα
Il.3.143 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύερες ἔποντο,
Il.3.144 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βιωπις·

Il.3.145 αἰψα δέ ἔπειθε ἴκανον δθὶ Σκαιαὶ πύλαι ἥσαν.
Il.3.146 Οἵ δέ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην
Il.3.147 λάμπον τε Κλυτίον θέ Ικετάονά τέ ὅζον Ἄρηος
Il.3.148 οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφῳ
Il.3.149 ἥτο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
Il.3.150 γήρᾳ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
Il.3.151 ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες οἴ τε καθέ ὔλην
Il.3.152 δενδρέω ἐφεζόμενοι δπα λειριόεσσαν ίεῖσι.
Il.3.153 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἡντέ ἐπὶ πύργῳ.
Il.3.154 οἵ δέ ως οὖν εἴδονθέ Ἐλένην ἐπὶ πύργον ιοῦσαν,
Il.3.155 ἥκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντέ ἀγόρευον.
Il.3.156 οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Il.3.157 τοιῆδες ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.
Il.3.158 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσι εἰς ὅπα ἔοικεν.
Il.3.159 ἀλλὰ καὶ ως τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Il.3.160 μηδέ ἡμῖν τεκέεσσί τέ ὸπίσσω πῆμα λίποιτο.
Il.3.161 “Ως ἄρε ἔφαν, Πρίαμος δέ Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
Il.3.162 δεῦρο πάροιθέ ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἴζεν ἐμεῖο,
Il.3.163 ὅφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.
Il.3.164 οὐ τί μοι αἴτιη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν
Il.3.165 οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
Il.3.166 ως μοι καὶ τόνδε ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης
Il.3.167 ὅς τις ὅδε ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥὗς τε μέγας τε.
Il.3.168 ἥτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,

- Il.3.169 καλὸν δέ οὗτω ἐγὼν οὕ πω ἵδον ὀφθαλμοῖσιν,
Il.3.170 οὐδέ οὗτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Il.3.171 Τὸν δέ Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῆτα γυναικῶν·
Il.3.172 αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι φίλες ἐκυρὲ δεινός τε·
Il.3.173 ὡς ὅφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὀππότε δεῦρο
Il.3.174 σιέῃ σῷ ἐπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
Il.3.175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Il.3.176 ἀλλὰ τά γέ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Il.3.177 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μέ ἀνείρεαι ἥδε μεταλλᾶς·
Il.3.178 οὗτός γέ Ἀτρεῖδης εὔρὺ κρείων Ἄγαμέμνων,
Il.3.179 ἀμφότερον βασιλεύς τέ ἀγαθὸς κρατερός τέ αἰχμητής·
Il.3.180 δακήρ αὐτέρευτος ἐμὸς ἐσκε κυνώπιδος, εἴ ποτε ἔην γε.
Il.3.181 “Ως φάτο, τὸν δέ ό γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε·
Il.3.182 ὥ μάκαρ Ἀτρεῖδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον,
Il.3.183 ἥ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήσατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
Il.3.184 ἥδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Il.3.185 ενθα ἵδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους
Il.3.186 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
Il.3.187 οἵ ῥα τότε ἐστρατώντο παρέ ὅχθας Σαγγαρίοι·
Il.3.188 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Il.3.189 ἥματι τῷ ὅτε τέ ἥλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
Il.3.190 ἀλλά οὐδέ οἵ τόσοι ἡσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.